

Reine Claude d' Oullins

De Reine Claude d' Oullins gold vroeger als een van onze beste dessertpruimen. Ze was tot ver in de twintigste eeuw een zeer gewilde pruim. In het boekje *Nederlandsche Boerenerven* uit 1943 van dr.ir. J.T.P. Bijhouwer, docent aan de toenmalige Landbouwhogeschool te Wageningen, was ze een van de drie pruimen die voor de aanplant op boerenerven werd aanbevolen (naast Reine Victoria en Reine Claude d'Althan). Tegenwoordig zijn er op het platteland nog bomen van te vinden.

Ze is vermoedelijk een zaailing van Reine Claude Verte die in het begin

Mandje Reine Claude d' Oullins.

van de 19e eeuw gevonden is door monsieur Filliand te Coligny (Saône-et-Loire). De pruim is opgeënt en verspreid door monsieur Corsaint, de hovenier van een naburig landgoed van baron de Toisy bij het dorp Cuiseaux. Een halve eeuw later, rond 1860, werd deze door de boomkweker M. Massot père te Oullins bij Lyon op de markt gebracht, vandaar haar huidige naam. Vanwege de uiterlijke overeenkomst werd het ras vroeger ook wel ten onrechte Washington genoemd.

De vrucht is groot, rond tot iets eirond en kleurt van groen tot kanariegeel en goudgeel. Op de schil zijn hier en daar wat rode stipjes te zien en soms verschijnt een vage roze bloes op de schil. Deze is nogal teer waardoor de vruchten gevoelig zijn voor barsten en beschadigingen. Dat is een van de redenen waarom ze uit de handelsteelt is verdwenen. Het vruchtvlees is geelgroen, wat grof en een tikkeltje droog, maar voldoende zoet en zeer aromatisch. De steen zit iets vast. De vruchten rijpen vanaf half augustus. Ze kan al na een jaar of vijf vrucht dragen,

ze draagt dan goed en regelmatig, maar nooit overmatig. De pruimen moeten geplukt worden als ze goed rijp zijn, dan is de smaak het lekkerst. Doorplukken is nodig (alleen de rijpe vruchten plukken en andere nog laten hangen). In natte, sombere zomers is de pruim waterig en flauw van smaak. De vruchten scheuren dan gemakkelijk.

De boom groeit sterk en krijgt lange en zware, opgaande takken. Op den duur vormt hij een brede kroon met hangende takken. Oude takken neigen ernaar kaal te worden, daarom moet af en toe een oude, kaal wordende tak verwijderd worden. Omdat de boom flink wat ruimte nodig heeft, wordt deze te groot voor een stadstuin. Het ras stelt weinig eisen aan de grond, maar heeft een voorkeur voor een warme en beschutte standplaats. De boom is vrij gezond, is weinig vatbaar voor loodglans en matig vatbaar voor spint en bacteriekanker. Wel is deze gevoelig voor monilia en wespenvraat. Reine Claude d' Oullins is een zelfbestuiver.